



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי
ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד מורן צינמון ואילנית נחום

נגד

הנאשם: אורי לוי

ע"י ב"כ עוה"ד אברהם שהבזי ויעקב שקלאר

גזר דין

1. הנאשם הורשע לפניי, על-יסוד הודאתו בעובדות שני כתבי האישום בתיקים שבכותרת – ת.פ. 68171-03-17 (להלן – תיק המס) ות.פ. 28108-08-16 (להלן – תיק המשטרה) – בביצוע עבירות מס ועבירות נלוות.

2. בתקופה הרלוואנטית לתיק המס – שבע שנות המס שבין שנת 2006 לבין שנת 2012 – היה הנאשם עוסק מורשה ומפעיל מוסך בפתח-תקווה ובמקביל השכיר דירות למגורים. בתקופה זו דיווח הנאשם לרשויות המס דיווחים כוזבים בגין הכנסותיו, במטרה להתחמק ממס, והכל כמפורט לקמן.

א. כתבי האישום:

(1) תיק המס:

3. כתב האישום בתיק המס אוחז שני אישומים, שתמציתם כלהלן:

אישום ראשון (הצהרת הון כוזבת):

תמצית העובדות:

- ביום 31.12.10 הגיש הנאשם הצהרת הון לפקיד השומה ודיווח באופן כוזב על נכסיו והתחייבויותיו.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי

ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

- הנאשם זייף את נתוני יתרות סוף השנה בדפי הבנק, שצורפו כנספחים להצהרת ההון הנ"ל, בכך שהשמיט סכום של כ-457,000 ₪ מנכסיו.

הוראות החיקוק:

- שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס – עבירה לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – פקודת מס הכנסה).
- מסירת אמרה או תרשומת כוזבות בדו"ח – עבירה לפי הוראות סעיף 220(2) לפקודת מס הכנסה.

אישום שני (השמטת הכנסות משכר דירה):

תמצית העובדות:

- בתקופה הרלוואנטית (בין שנת המס 2006 לבין שנת המס 2012) היה הנאשם הבעלים של מספר דירות מגורים בישראל אותן השכיר לשוכרים שונים. בנוסף הפיק הנאשם הכנסות מדמי שכירות בגין נכסים נוספים, אשר אינם רשומים בבעלותו (חמישה קרוואנים למגורים ודירה בבעלות הוריו).
- במהלך התקופה הרלוואנטית הגיש הנאשם דו"חות שנתיים לפקיד השומה ובהם דיווח כוזב בגין הכנסותיו מדמי השכירות, באופן שהשמיט מהכנסותיו סכום כולל שאינו פחות מ-1,945,295 ₪, בגינן היה חייב בדיווח.

הוראות החיקוק:

- שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס – שבע עבירות לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.
- השמטת הכנסה מתוך דו"ח – שבע עבירות לפי הוראות סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה.

(2) תיק המשטרה:

4. בכתב האישום המתוקן בתיק המשטרה נטען כלהלן:

תמצית העובדות:

- ביום 28.07.16 הגיע הנאשם למשרד חוליית החקירות ברשות המיסים שבחולון, על מנת לקבל חלק מחומרי החקירה שנלקחו ממנו במסגרת החקירה שהתנהלה כנגדו. הנאשם נכנס, ברשות, לחדר בו היה מצוי חומר החקירה נגדו בארזי קרטון ולאחר שצילם העתקים מחומר החקירה המקורי, שהותר לו לצלמו, עזב את המשרד.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי
ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

- ביום שישי 29.07.16, בשעה 14:00 בקירוב, הגיע הנאשם למשרד, פער חור בקיר הגבס בחדר הארכיב שבמשרד, נכנס לתוכו, עבר דרך דלת מקשרת לחדר ציוד משרדי ומכונות צילום ולבסוף הגיע לחדר הנ"ל, בו הונחו 22 ארגזי קרטון שהכילו את חומרי החקירה בעניינו.
- בעודו מסתייע בעגלה, במשך 4 שעות (עד לשעה 18:00 בקירוב), נטל הנאשם את כל הארזים האמורים. הארגזים לא נמצאו ולא ידוע מה עלה בגורל חומר החקירה שהכילו.

הוראות החיקוק:

- פריצה לבניין שאינו דירה כדי לבצע גניבה או פשע – עבירה לפי הוראות סעיף 407(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין).
- שיבוש מהלכי משפט – עבירה לפי הוראות סעיף 244 לחוק העונשין.

ב. השתלשלות ההליכים המשפטיים והסדר טיעון:

5. הדיונים המקדמיים בשני התיקים התנהלו לפני מותב אחר. הצדדים לא הגיעו לכלל הסכמות, אך הוחלט על איחוד המשפטים (יש להעיר, כי הגם שהמשפטים אוחדו, ייצוג הצדדים המשיך בנפרד בשני התיקים – הן מצד המאשימה והן מצד הנאשם).
6. התיקים הועברו אפוא לשמיעת הראיות לפני. בתיק המס הגיש הנאשם תשובה בכתב לאישומים, באמצעות בא כוחו, בה כפר בכוונה הנטענת להעלים מס והוסיף וטען – בעיקרי הדברים – כי הדיווחים השגויים על הכנסותיו משכר דירה נבעו מטעות שבדין. בתיק המשטרה לא הגיש הנאשם תשובה בכתב והסתפק בכפירה כללית.
7. עובר לשמיעת הראיות הודיעו הצדדים בתיק המס כי הגיעו להסדר טיעון כולל, דיוני ומהותי, שגם הוגש לפני בכתב. מדובר בהסדר מלא ("סגור") הכולל הסכמות הן להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום והן לרכיבי הענישה. בהסדר הסכימו הצדדים לעתור לענישה שתכלול תשעה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס כספי בסך של 400,000 ₪ (הצדדים הגיעו בהמשך להסכמה נוספת, בה עתרו לתשלום הקנס ב-25 תשלומים חודשיים החל מיום מתן גזר הדין; ר' במסגרת בקשה מס' 32). יוטעם, כי הסדר הטיעון הותנה בהסרה מלאה של מחדלי הנאשם.
8. בהמשך הודיעו גם הצדדים לתיק המשטרה כי הגיעו להסדר טיעון דיוני, שבמסגרתו הסכימו על הגשת כתב אישום מתוקן (שתמציתו כבר פורטה לעיל) וכן לעתירה לקבלת תסקיר שירות המבחן. הצדדים בתיק המשטרה לא הגיעו להסכמות לעניין העתירה לעונש והמאשימה הודיעה כי בכל מקרה עמדתה היא למאסר בפועל ממושך ולרכיבים נלווים.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי
ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

9. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתבי האישום בשני התיקים והורשע, על יסוד הודאתו זו, בעבירות שבהן הואשם כמפורט בפרק א' דלעיל. יובהר, כי הנאשם עמד בתנאי להסדר הטיעון והסיר את מלוא מחדליו (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 9). נוכח הסכמות הצדדים הורה בית המשפט על עריכת תסקיר שירות המבחן וכן חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

ג. תסקירי שירות המבחן:

10. תסקיר שירות המבחן, מיום 24.06.19, מפרט בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם. כאן רק יצוין, בתמצית, כי הנאשם הוא יליד שנת 1962 (בן 57 שנים כיום), המתפרנס מעבודה כעצמאי, כבעלים של מוסך. לנאשם שלושה ילדים. לאחרונה הוא מצוי בהליכי גירושין ועבר להתגורר במוסך. בתסקיר מתוארים משברים שאותם חווה הנאשם, בשנים האחרונות, ומפורטות טענות הנאשם בעניין מצבו הרפואי והנפשי.

11. בתסקיר מצוין כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, הגם שמתוך עמדה קורבנית. בהקשר לתיק המס טען הנאשם כי מנהל החשבונות שעבד עמו חלה במחלה קשה ועקב כך התעוררו בעיות בדיווחים לרשות המיסים. בהקשר לתיק המשטרה טען הנאשם כי הוא נחקר ברשות המיסים באופן ממושך ומשפיל, שהשפיע באופן חמור על מצבו הגופני והנפשי והביא אותו לביצוע העבירות, שלדבריו כלל לא תכנן מראש. הנאשם הוסיף וטען כי הוא חש חרטה ובושה בגין מעשיו, בשל תפיסתו העצמית כאדם שומר חוק. בנסיבות אלה ביקש שירות המבחן לבחון את אפשרות הנאשם להיתרם מהליך טיפולי ועתר לדחיית הדיון.

12. בתסקיר המשלים (מיום 06.10.19) צוין כי הנאשם שולב בטיפול פרטני והשתלב בו באופן משביע רצון. לפיכך – ועל אף חומרת העבירות – המליץ שירות המבחן לבכר בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי-טיפולי ולהסתפק בענישה מקלה שתכלול שירות לתועלת הציבור וצו מבחן בלבד.

ד. הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני הצדדים:

(1) תיק המס:

13. ב"כ המאשימה בתיק המס הגישה, כראיות לקביעת העונש, את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם שתי הרשעות קודמות – משנת 2008 ומשנת 2015 – בגין עבירות לפי הוראות חוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965.

14. ב"כ המאשימה עמדה, בטיעוניה לעונש, על עובדות כתב האישום שבהן הודה הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה שהנאשם הגיש הצהרת הון כוזבת, תוך זיוף יתרות סוף השנה בדפי הבנק שצירף לה (האישום הראשון), ובנוסף העלים הכנסות שהפיק משכר



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי

ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

דירות שהשכיר בסכום שאינו פחות מ-1,945,295 ₪ (האישום השני), והכל במשך תקופה של שבע שנות מס. במקביל, כאמור בכתב האישום שהוגש בתיק המשטרה, הנאשם התפרץ למשרדי רשות המיסים ונטל משם ראיות, דהיינו שיבש הליכי משפט.

15. ב"כ המאשימה עתרה לכיבוד ההסכמות שבהסדר הטיעון, תוך שנימקה אותו בטעמים הבאים: **ראשית**, הסרת המחדל המלאה על-ידי הנאשם. **שנית**, הודאת הנאשם, שחסכה את הצורך בניהול המשפט. **שלישית**, סבירות הסדר הטיעון, וזאת בהתחשב ובהשוואה למדיניות הענישה הנהוגה. בהקשר אחרון זה הדגישה ב"כ המאשימה את הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות מס, והפנתה לפסיקה. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם (בתיק המס) שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ולכיבוד הסכמות הצדדים כאמור בהסדר הטיעון.

16. ב"כ הנאשם בתיק המס הצטרף לעתירה לכיבוד הסדר הטיעון. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה מקיפה לתמיכה בעמדתו. ב"כ הנאשם הדגיש במיוחד את העובדה שתיקי מס בהיקפים דומים (לעניין השמטת הכנסות מהשכרת דירות) נסגרים לעיתים בהליך של כופר, אף ללא הגשת כתב אישום, והביא דוגמאות לכך. לטענת ב"כ הנאשם, במקרה דנא הדבר לא התאפשר למרשו בעיקר בגלל קיומו של התיק הנוסף, דהיינו: תיק המשטרה, באופן שהלכה למעשה – והגם שהסדר הטיעון הוגבל לתיק המס – הסדר הטיעון מגלם-בפועל התחשבות לחומרה בגין תיק המשטרה.

17. עוד עמד ב"כ הנאשם על נסיבות הקולה הכלליות, ובראשן הסרת המחדל המלאה (הסכם השומה הוגש וסומן ס/1). ב"כ הנאשם הדגיש, בהקשר זה, הן את הקשיים הכלכליים של הנאשם והן את העובדה שהנאשם נאלץ לשלם, במסגרת הסכם השומה, סכום העולה על שיעור המס שיכול היה לשלם בזמנו. עוד עמד ב"כ הנאשם על נטילת האחריות על-ידי הנאשם והשלכותיה לקולה, וכן על חלוף הזמן הרב – כאשר ביצוען של עבירות המס הסתיים עוד בשנת 2012.

(2) תיק המשטרה:

18. ב"כ המאשימה בתיק המשטרה עמדה על חומרת האירוע מושא תיק המשטרה, שלשיתתה הוא חריג בחומרתו מבחינת התעוזה העבריינית והפגיעה בערכים המוגנים. הנאשם, שהתנהלה נגדו חקירה ברשות המיסים, הגיע למשרדי הרשות כדי לצלם חומר חקירה ויום לאחר מכן התפרץ למקום ונטל את חומרי החקירה. נסיבות ביצוע ההתפרצות – ובמיוחד פריצת קיר הגבס והביצוע המתמשך לאורך כארבע שעות – מלמדות כי מדובר בעבירות שקדם לביצוען תכנון מוקדם, תוך שבמהלך הביצוע התמיד הנאשם במעשיו עד להשלמת ביצוע העבירות. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את העובדה שהנאשם נטל 22 ארגזי קרטון, שהכילו חומרי חקירה, אשר עד היום לא נמצאו ולא ידוע מה עלה בגורלם.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי
ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

19. ב"כ המאשימה פירטה את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בתיק המשטרה, ובהם ההגנה על טוהר הליכי החקירה והמשפט והשאירה להגיע לחקר האמת. לטענתה, הנאשם פגע פגיעה קשה ביכולתן של רשויות החקירה להגיע לחקר האמת, למצות את החקירה בעניינו ולעמוד על היקפן האמיתי של העבירות שביצע, וממילא פגע בסדרי השלטון והמשפט, בשלטון החוק ובסדר הציבורי.
20. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי מדובר במעשה חסר תקדים בחומרתו, ולפיכך לא מצאה פסיקה שעשויה להתאים למקרה דנא. עם זאת, נוכח חומרת המעשה ומידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים עתרה לקביעת מתחם עונש הולם (בתיק המשטרה) שבין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.
21. אשר לנסיבותיו של הנאשם טענה ב"כ המאשימה כי אף הן אינן חיוביות. לנאשם שתי הרשעות קודמות, הגם שבתחום שונה, אך בנושא של אי קיום צווי בית המשפט. בנוסף, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית ואף מבקש למצוא צידוקים למעשיו. לשיטתה, המלצת שירות המבחן לא רק שאינה הולמת ואינה במקומה, אלא אף מתעלמת מדפוס התנהלותו הקורבנית של הנאשם אשר נחשף בפני שירות המבחן. כך או כך, נסיבותיו של הנאשם אינן חריגות ואינן מצדיקות התחשבות-יתר בו. ואולם, על אף טיעונים אלה עתרה ב"כ המאשימה, בסופו של דבר, להשתת עונש של מאסר בפועל בתחתית מתחם העונש ההולם לשיטתה, דהיינו: לתקופה של 30 חודשים, וכן להשתת ענישה נלווית של מאסר מותנה וקנס כספי.
22. ב"כ הנאשם בתיק המשטרה הגיש מספר ראיות לקביעת העונש. 2/ס – דו"ח פסיכו-סוציאלי שערכה עובדת סוציאלית מטעמו של הנאשם, על בסיס רשמיה מפגישה עמו. בדו"ח מתוארות בהרחבה נסיבותיו האישיות של הנאשם וגרסתו באשר לעבירות, באופן דומה למדי לעולה מתסקירי שירות המבחן. 3/ס – תעודות רפואיות, שעניינן מצבו הרפואי של הנאשם (בעיקר בהיבט של כאבי ברכיים וסוכרת, אך גם בהיבטים נוספים). 4/ס – מכתבי המלצה ממכרים של הנאשם ומנציג חברה העובדת עמו.
23. ב"כ הנאשם מתח ביקורת על טיעון ב"כ המאשימה, בטענה כי טיעוניה נובעים מנקמנות של המאשימה עקב כך שהעבירה כוונה נגד משרדה, כאשר ברגיל הענישה בגין התפרצות למקום שאינו מקום מגורים, וכן שיבוש הליכי משפט, היא מקלה בהרבה מהמתחם לו טענה ב"כ המאשימה. לשיטת ב"כ הנאשם, ב"כ המאשימה לא הפנתה לפסיקה משום שבעבירות דנא הענישה הנהוגה עשויה להיות צופה פני עתיד; ובכל מקרה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם אינו עולה על מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות.
24. ב"כ הנאשם ביקש לראות במעשי הנאשם מושא תיק המשטרה מעשים של ייאוש, של אדם המצוי במצוקה נפשית קשה עקב חקירותיו ברשות המיסים, אדם שאף יודע שייתפס משום שהוא מודע לכך שבמשרדי רשות המיסים מצויות מצלמות. אין זה נכון אפוא, כך לשיטת ב"כ הנאשם, להעניש את הנאשם מתוך גישה נקמנית, הרואה בעונש של מאסר בפועל



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי
ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

משום פתרון לכל בעיה. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לתסקירי שירות המבחן ומסקנות השירות בדבר החשיבות לנקוט בעניינו של הנאשם – על נסיבותיו האישיות המיוחדות – ענישה שיקומית, שתאפשר לו להמשיך להיות גורם חיובי בחברה. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את מצבו הקשה והמשברי של הנאשם כיום – והכל תוך שהנאשם עובד לפרנסתו במוסד עבודה פיזית, חרף בעיותיו הרפואיות החמורות – ולהקל בעונשו.

25. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, תיאר את נסיבותיו האישיות תוך הדגשת העובדה שכל חייו היה איש עבודה. עם זאת, גם בדברי הנאשם בבית המשפט – כמו גם במסמך בכתב ידו, בן שלושה עמודים (5/ס) – ניכרה עמדתו הקורבנית ומגלגלת-האחריות, תוך שהנאשם אף טען כי "לא התכוון" לבצע עבירות (בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 15 ואילך).

ה. דיון והכרעה:

26. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לעניין הערכים המוגנים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות בשני התיקים, מקובלים עליי טיעוני באות-כוח המאשימה הן בתיק המס והן בתיק המשטרה. יוטעם, כי מדובר בשני תיקים העוסקים באירועים שונים ונפרדים; ועל כן יש צורך לקבוע בהם מתחמים נפרדים.

27. אשר לתיק המס, טיעון ב"כ המאשימה למתחם העונש ההולם עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה, ובהתאם אני קובע את המתחם בתיק זה בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות אלה, ותוך התחשבות בנסיבות הקולה הכלליות – דהיינו: ההסרה המלאה של המחדל, ההודאה בעובדות כתב האישום, חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות ונסיבותיו האישיות של הנאשם (לרבות בשל מצבו הבריאותי) – המסקנה היא כי הסדר הטיעון הוא בגדר הסביר ועל כן יש לכבדו. כיוון שכך, ממילא ברור כי במקרה זה אין מקום להיעתר להמלצות שירות המבחן, שבכל מקרה לא ניתן היה לקבלן נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירות.

28. אשר לתיק המשטרה, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה כי מדובר במקרה חמור, הן בשל התעוזה שבהתפרצות למשרדי רשות המיסים והן בשל התמשכות האירוע. בנסיבות אלה גם לא למותר להעיר, כי טענות הנאשם שלפיהן הוא לא תכנן או לא התכוון לבצע את העבירות הן מופרכות; וטוב היה עושה הנאשם שלפיהן הוא לא תכנן או לא התכוון לבצע את המאשימה לא הפנתה לפסיקה קונקרטיה בעניין מדיניות הענישה הנהוגה; ולהבדיל יש ממש בטיעון ההגנה כי במקרים של התפרצות למקום שאינו משמש למגורים, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם – הנוהג בפסיקה – עומד על מספר חודשי מאסר בפועל (בהקשר זה ר' למשל רע"פ 3478/18 קמנקו נ' מדינת ישראל (08.05.18), שבו דובר על התפרצות



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי

ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

- בצירוף לעבירה חמורה נוספת – גניבה בנסיבות מיוחדות – ונקבע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו עומד על שישה חודשים, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות).
29. בנסיבות אלה, ותוך התחשבות בחומרה הנוספת הטמונה במקרה זה, הנובעת מתכנון העבירות מראש ומשיבוש מהלכי המשפט, אני קובע את מתחם העונש ההולם (בתיק המשטרה) בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נסיבות הקולה הכלליות שעליהן כבר עמדנו ממקמות את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, וכאמור כך עלה אף מטיעון ב"כ המאשימה עצמה.
30. השאלה הקריטית במקרה דנא היא, אפוא, השאלה האם יש מקום להורות על נשיאת עונשי המאסר בפועל, בשני התיקים, במצטבר או בחופף. אמנם כטיעון ההגנה, התיק העיקרי במקרה זה הוא תיק המס, כאשר תיק המשטרה הוא רק תיק שנבע או נגרר ממנו. עם זאת, בכך אין אלא כדי לאשש את מימרת חז"ל שלפיה **"עבירה גוררת עבירה"** (משנה, אבות, ד' ב'), כאשר כידוע לעיתים העבירה ה"נגררת" היא אף חמורה בהרבה מהעבירה המקורית וה"עיקרית". יתר על כן, השאלה הנ"ל היא קשה במיוחד במקרה זה, משום שהתוצאה המעשית של חפיפת עונשי המאסר תהא שעונש המאסר בתיק המשטרה – דהיינו: שבעה חודשי מאסר בפועל – ייבלע-למעשה בתוך עונש המאסר בתיק המס.
31. עם זאת, בסופו של דבר המסקנה המתבקשת היא כי יש לחפוף את עונשי המאסר, וזאת משני טעמים:
- ראשית**, מוצא אני טעם בטענת ב"כ הנאשם בתיק המס, שלפיה הסדר הטיעון בתיק המס מגלם – ולו במידה מסוימת – התחשבות לחומרה בתיק המשטרה.
- יוטעם, בהקשר זה, כי הגם שב"כ המאשימה בתיק המס הדגישה בטיעוניה שהסדר הטיעון דשם מתייחס אך ורק לתיק המס, היא-עצמה ציינה כנסיבה לחומרה את עצם קיומו של תיק המשטרה (בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 28 ואילך).
- שנית**, מכלול הנסיבות של שני התיקים, בהצטרפן לנסיבות המקלות שעליהן עמדנו, אינו מצדיק גזירת עונש כולל שהנאשם יצטרך לשאתו מאחורי סורג ובריה. אכן, עסקינן בפרשה זו בנאשם שהגם שהודה במעשיו, הוא אינו מפנים את אחריותו להם, ובאופן אבסורדי אף רואה עצמו כקורבן מבלי להבין שמעשיו הם שהביאוהו למקום בו הוא נמצא כיום. ואולם, בהיבט זה אין כדי להצדיק את הטלת עונשי המאסר במצטבר.
32. חפיפת עונשי המאסר בפועל יש בה, כאמור, הקלה משמעותית עם הנאשם. לפיכך יש מקום לאזן הקלה זו, במידת מה, בהשתת עונש קנס משמעותי בתיק המשטרה, דהיינו: השתת קנס בסכום שמעבר לקנס אשר נהוג להשיתו בתיקים העוסקים בעבירות דומות.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי
ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

ו. סוף דבר:

33. אשר על כן – ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל – אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(1) בתיק המס:

- (א) 9 חודשי מאסר בפועל.
- (ב) מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.
- (ג) קנס בסך של 400,000 ₪, או 7 חודשי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.01.20 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

(2) בתיק המשטרה:

- (א) 7 חודשי מאסר בפועל.
- (ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של התפרצות מכל סוג שהוא.
- (ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של שיבוש מהלכי משפט.
- (ד) קנס בסך של 10,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.01.20 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

34. הנאשם יישא את עונשי המאסר בפועל – שנגזרו עליו כאמור בתיק המס ובתיק המשטרה – בחופף, בדרך של עבודות שירות, והכל כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 29.12.19 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28108-08-16 מדינת ישראל נ' לוי

ת"פ 68171-03-17 מדינת ישראל נ' לוי

להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג

ובריח בבית סוהר.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.

שאול אבינור, שופט